

वा० रा०

भस्मारुणं भस्मयुतं ॥ अतिदाहादरुणं च दग्धास्थि दग्धान्यस्थीनियस्मिन्स्थानमंडलं चितास्थानमंडलं पितुःशरीरनिर्वाणं शरीरनाशस्थानं ॥ तदृष्ट्वा निष्टनन् अत्यंतं विल
पन्विषसाद् ॥ ८ ॥ दीनः दुःखितो भूत्वा पपात ॥ उत्थाप्यमानः पुरुषैः यंत्रवद्धो ध्वजो यंत्रध्वजः स इव पपात ॥ शक्रयंत्रध्वजस्याकाशस्थस्य भूमौ पातायोगात् ॥ गृहाद्यलंका
रार्थं ध्वजयंत्ररूपेण ध्वजसदृशरूपेण निर्मित इत्यर्थ इति कतकः ॥ उत्पाततः पतितेन तेनोपमेत्यन्ये ॥ ९ ॥ अंतकाले पुण्यक्षयकाले ॥ १० ॥ ११ ॥ गुणांगानि उपलाल

अ० का०

॥ १५४ ॥

दृष्ट्वा भस्मारुणं तच्च दग्धास्थिस्थानमंडलं ॥ पितुःशरीरनिर्वाणं निष्टनन्विषसादह ॥ ८ ॥ स तु दृष्ट्वा रुदन् दीनः पपात धरणीतले ॥ उत्थाप्य
मानः शक्रस्य यंत्रध्वज इवोच्छ्रितः ॥ ९ ॥ अभिपेतुस्ततः सर्वे तस्यामात्याः शृंगिचित्रं ॥ अंतकाले निपतितं यथा तिष्ठ पयो यथा ॥ १० ॥
शत्रुघ्नश्चापि भरतं दृष्ट्वा शोकपरिपुतं ॥ विसंज्ञोन्यपतद्भूमौ भूमिपालमनुस्मरन् ॥ ११ ॥ उन्मत्त इव निश्चितो विललाप सुदुःखितः ॥
स्मृत्वा पितुर्गुणांगानि तानि तानि तदा तदा ॥ १२ ॥ मंथरा प्रभवस्तीव्रः कैकेयी ग्राहसंकुलः ॥ वरदानमयोक्षोभ्यो मज्जयन् छाकसागरः
॥ १३ ॥ सुकुमारं च बालं च सततं लालितं त्वया ॥ कृतातभरतं हित्वा विलपंतं गतो भवान् ॥ १४ ॥ ननु भोज्ये पुपाने पुवस्त्रेष्वभरणेषु च ॥
प्रवारयति सर्वान् स्तन्नः कोद्यकरिष्यति ॥ १५ ॥ अवदारणकाले तु पृथिवी नावदीर्यते ॥ विहीना या त्वयाराज्ञा धर्मज्ञेन महात्मना
॥ १६ ॥ पितरि स्वर्गमापन्ने रामे चारण्यमाश्रिते ॥ किमे जीवितसामर्थ्यं प्रवेक्ष्यामि दुताशनं ॥ १७ ॥ हीनो भ्रात्रा च पित्रा च शून्यामि
क्ष्वाकुपालितां ॥ अयोध्यां न प्रवेक्ष्यामि प्रवेक्ष्यामि तपोवनं ॥ १८ ॥

नगुणस्यांगभूतानि विचित्रवस्त्राभरणादिदानादिकर्माणि स्मृत्वा विललाप

॥ १२ ॥ वरदानमयत्वादक्षोभ्यः ॥ अमज्जयन् अस्मानिति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ नन्विति ॥ बहून्वाभरणादीनि दिव्यवस्तुन्युपस्थाप्यांगेषु किंतेऽपेक्षितं गृहाणेति प्रकर्षे
णास्मदिष्टवरणं कारयति भवान् तदद्यनः कः करिष्यति त्वयि गते इति शेषः ॥ १५ ॥ या त्वया विहीना सा पृथिवी अवदारणकाले तु तस्मिन्नपि नावदीर्यते ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १५४ ॥